

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra TIL HAVET, af 'Øen i Sydhavet'

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633872067008/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Vor Tid ei staaer i Dunst,
Den hævet har sin Stemme
For Videnskab og Kunst.
Ei Bragis og ei Mimers Raab
Har vakt i lige Strækning
Et bedre Fremtids Haab.

Ei stor, vor Fødestavn,
Dog hæver sig blandt Stæder
Dit stolte Kiøbenhavn.
Til bedre By ei Havet kom,
Ja ingen Flod i Dalen,
Fra Troadhem og til Rom.

Med hellig Varetægt
Bevare du, Alfader!
Vor gamle Kongeslægt.
Kong Fredrik ligner Fredegod;
Hvor er en bedre Fyrste,
Af bedre Helteblod?

Hil Drot og Fædreland!
Hil hver en Danneborger,
Som virker hvad han kan.
Vort gamle Danmark skal bestaae,
Saa lange Bøgen speiler
Sin Top i Bølgen blaa.

TIL HAVET.

Hellige Hav, seer jeg dig atter?
Du, som i min Barndom

Med brede Bølger Strandbredden slog,
Ei langt fra Hytten,
Hvor jeg Oldtidens Drømme
Tit giendømte;
Og, naar Sælhunde sig
Soled' paa Kystens beskvalpede Steen,
Havfruer saae,
Og den tangklædte Havmand,
Der ved sin Sangs lokkende Vise
Den under Øe vandrende Jomfru
Maned i Dybet.

Aar adskilte mig
Ægir, mægtige Hersker fra dig!
Og jeg saae kun yndigt dit Alfebarn,
Naar sig en Bæk
Giennem Blomsterne giød,
Eller naar en Flod
De lystige Stæder forbidrog;
Eller naar om Vintren
Den dunkle Dal du
Med Lilier bedækte;
Og naar med Straaler din Iis,
Som en Bras af Demanter,
Funkled i Træernes
Løvløse Grene.

Grulig og fæl
Kalder dig Ørkens Søn,
Kalder dig Klippens Søn;
O men Øens, men Kystens Søn
Elsker dig trofast,
Som en Schweitzer, en Skotte sit Fæld.